

BC. TATIANA PLEŠOVÁ
NETRADIČNÝ
HERBÁR
PRE DETI

VYDALO ME/2000 o. z.
© Všetky autorské práva sú vyhradené
ISBN 978-80-560-0438-9

Bc. Tatiana Plešová

*Netradičný herbár
pre deti*

Technická spolupráca: Kitlei Karol, Ondrejkočičová Viktória
Vydalo : Mladá Ęra Autorov nového tisícročia
/ MEA 2000 o. z. /

© Autorské práva vyhradené
ISBN 978-80-560-0438-8

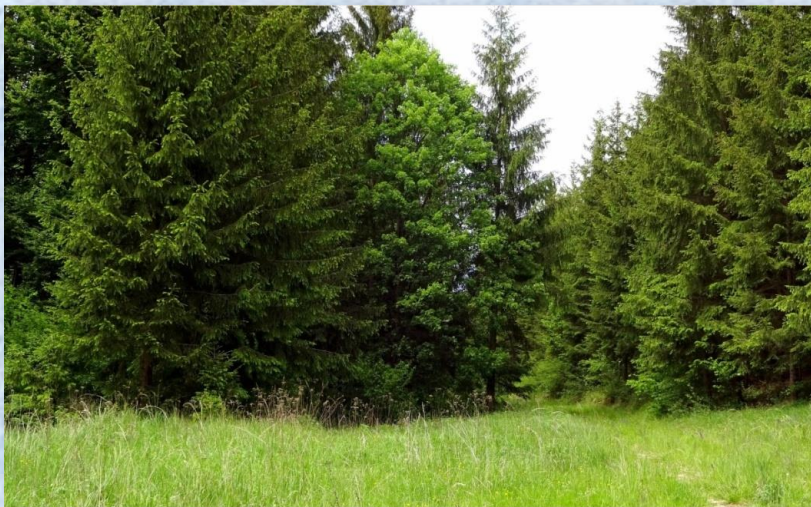
2020

*Na lúke i v lese je krásne, živo, farby len tak
žiaria. Je to jedna veľká učebnica, atlas,
v ktorom môžeš listovať. Dozvieš sa veci
dávne, nevídané, záhadné a aj známe. Treba
mať len očka otvorené a pozorne sa zadívať.*

*Pod' a vydaj sa preskúmať silu rastlín, rastú
na lúke i priamo v lese.*

*Lúka kviektov plná. Koľko vôni, toľko farieb skrýva.
Privoniam jeden, potom druhý.....*

**Brána lesa otvára sa, poznaj krásu lesa,
všade vókol kvietkov veľa,
to je, ale veda...**

*Každá správna výprava si vyžaduje
sprievodcu. Tým bude zajačik Uško, ktorý
pozná lúku i les. Veď je to jeho domov, kde má
miesto na spanie a aj hranie.*

*Uško zajačik s dlhými uškami, nie je žiaden
bojko. Uško rád skúma a poznáva nové
rastlinky. Podelí sa s tebou o to čo už vie, s čím
sa stretol, čo už videl....*

*Uško stojí uprostred lúky, pozerá sem a tam,
raz dopredu, raz dozadu, doľava,
doprava....Tuho premýšľa akú rastlinku
predstaví. A v tom jeho pozornosť upútali
červené sukničky, krásne tancujúce, v ľahkom
vetríku, vyzerajú ako víly.....*

*Výrazné červené lupene, ktorému kvietku
patria v názve má:- mak aj vlka. Uško vraví
nebojte sa deti, to nie je skutočný vlk. To len
rastlinka také meno nesie: Mak vlčí. A tom
z poza kríka vybehne vystrašený Ňufko tiež
zajačik, kričí, jáj, jáj, spomínal tu niekto vlka,
kde je ja sa bojím....*

*Uško len nechápavo hľadá na Ňufka čo sa mu
porobilo. Zastaví on udychčaného Ňufka
a hovorí mu, tu nie žiaden vlk. Naozaj a prečo
si ho spomínal, ale Uško len labkou hodí.*

*Pozri na tú lúku, aká je krásna, chcem sa
s deťmi podeliť a porozprávať o jej krásach.
Ňufko si od úžasu zabudol zavrieť papuľku
a povedal, že aj on chce počúvať.*

Uško hovorí Ňufkovi, pozri koľko je tu krásnych kvietkov. Ňufko sa zadíva a vraví, tak poďme za nimi. Už- už chce vybehnúť, no Uško ho v poslednej chvíli zadrží a vraví mu. Hej, dávaj pozor, niektoré kvietky sú malé, ako táto sedmokráska, ktorú si skoro zašliapol. Jej, tá je krásna, zaradoval sa Ňufko a hovorí, aké krásne biele lupienky ako veľa ich má.

Ňufko však pokoja nemá a stále pred seba hľadá, upriamene on sa díva, žltá farba ho láka a kričí. Aha, aha tamto sú žlté peniažteky. Juj, ako ma svrbí Ňufáčik, mrmle si Ňufko, labkami odháňa, čo mu na noštéku pristálo. Uško sa len smeje, aký padáčik máš na Ňufáčiku. Padáčik ?

Veď sa pozri, Ňufko sa zahľadá na to čudo a zaraduje sa, naozaj padáčik. A vieš, že tým padáčikom sa rozmnožujú tie žlté peniažteky, čo sa volajú púpava ? Tak to je púpava, áno je odvetí Uško. A vieš, že aj kvietky podbeľa, vyzerajú ako žlté peniažteky ? Kvitnú na jar.

Ňufko stále pobáda Uška, poďme, nájsť ešte ďalšie kvietky a tak idú lúkou. A tu zrazu pred nimi, presne uprostred lúky, uvidia krásne ružovobiele kvety, rastúce na kríku. Pri ňom sú Uško a Ňufko malinký. A v tom sa Ňufko, stratil... Uško sa obzerá a nikde ho nevidí. Len počuje žalostné volanie, pust' ma, pust' ma....Zápasí Ňufko s kríkom a volá na Uška, ten mu pribehne na pomoc. Ňufko sa klepal ešte aj potom čo ho Uško vytiahol a mrmlal, aký že to je krík, veď je to ako drak so zubami. Uško sa len smeje, jaj Ňufko akýže drak, to je ruža šípková a má konáriky posiate trňmi.

Ňufko trochu ešte oduto hovorí a načo je taký krík ? Uško odpovedá a to ty nevieš ? Jeho plodmi sú šípkové a tie sú veľmi zdravé, obsahujú vitamíny, napr. vitamín C. Zo šípkov sa varí lahodný čaj, ale robí aj lekvár.

Ňufko ostal zahanbený a tak mlčal. Uškovi bolo Ňufka ľúto a tak sa ho snažil rozveseliť. Hovorí mu pozri, pozri Ňufko, tamto stoja „vojačikovia“, no nie, je to zvláštna rastlinka.

Ňufko ešte smutným hláskom povie, no je a nesmelo sa pýta, čo je za rastlinku. Uško odpovedá to je skorocel, zbiera sa z neho list, ktorý sa dá použiť na rany. Ňufko sa zaraduje aká je to super rastlinka.

Zrazu sa slniečko schovalo za obláčiky a začala padať kvapka za kvapkou a pustil sa lejak. Uško hovorí čo teraz, Ňufko ho upokojuje, nič sa ty neboj, viem kam sa ukryjeme. Vidíš Uško tie veľké listy, to je lopúch, pod ním sa ukryjeme. Uško sa pyšne pozrie na Ňufka a chváli ho, že pozná túto rastlinku.

Pomaly slniečko opäť vyšlo a bolo zas krásne horúco a Ňufko si pomyslel, keby som mal tak vejár. Ani nezbadali, že sú už pri potoku. Ňufko nemôže uveriť vlastným očiam, že vidí vejáriky. Vejárik, hneď som pri vás a jeden si odtrhnem.

Uško mu hovorí, že to nie sú vejáre, ale paprad', je to jedovatá rastlina, ktorá rastie práve pri potokoch, ale tiež v tienistých lesoch a na skalách. Sú síce jedovaté, ale sú aj krásne